

— Азъ мисля, че се е изстудила, отговорило Нищото.

— Ти мислишъ. Хиляди пжти съмъ ти казвалъ да ми не отговаряшъ така. И въ Филибе те водихъ, и въ Варна те прашахъ — не можа да станешъ човѣкъ! „Трѣба да се е изстудила, чорбаджи!“

— тъй трѣбва да кажешъ. Кажи де

— Трѣбва да се е изстудила, чорбаджи, — отговорило Нищото.

— Иди и донеси я Кажи на чорбаджийката да дойде при мене. Набери малко череши за мезе . . . Хайде иди и намѣри детето . . .

II.

Когато Неновата половинъ душа седнала до своя съпругъ, тя изпуснала две доволно силни издихания.

— Горещо ли ти е? — попиталъ Нено.

— Горещо ми е, — отговорила Неновица.

— А поспа ли? — попиталъ Нено.

— Проклетата горещина ми не даде да заспя, — отговорила Неновица.

— А ти иди подъ голѣмия кестенъ.

— И тамъ е горещина. А защо ти не кажешъ да отсѣкатъ голѣмия кестенъ? Десетъ кола дърва ще натоваримъ . . . Той вече не ражда . . . Охъ горещина. Проклетитѣ мухи се вѣвиратъ въ носа ми.

После тия важни разговори, които се състоели само отъ въпроси и отговори съ доволно малки изключения, двата съпруга захъркали. Въ това сжщо време Иванъ, който билъ доволно бързъ човѣкъ, изпълнилъ три доволно тежки длъжности: първо, той отишълъ при работкинитѣ, казалъ имъ да работятъ по-сърчено; второ, той намѣрилъ господарския синъ, който гонилъ въ една ливада чуждитѣ гжски, помогналъ му да имъ изскубе перата, казалъ му да иде при баща си, — че той (Иванъ) е намѣрилъ гнѣздо отъ косери и пр. пр.; трето, извадилъ изъ кладенеца кофата, въ която се намирало едно доволно голѣмо стъкло съ гюловица и дошълъ при своя повелителъ.

— А де е гнѣздото? Де е врабчето? Ти ми каза, че татко е хваналъ врабченце Де сж косеритѣ? . . . Иванъ, кованъ, цигански тжпанъ Иване, бре, качи се на черешата и набери ми малко черешки! Дай да ти се кача. Чакай Ти си моятъ конь . . . Въ твоята глава, — казва татко, — мжтятъ яребици.

И Никола въврѣлъ дѣсния си кракъ въ джоба на Иванъ, хваналъ се за рамото му и пожелалъ да го възседне; но слугата шавналъ, и чорбаджийското дете паднало на земята. Измамениятъ герой изревалъ като закланъ, хваналъ Нищото за ржката и захапалъ го за палеца дотолкова изкусно, че доста кръвъ влѣзла